Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36534
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

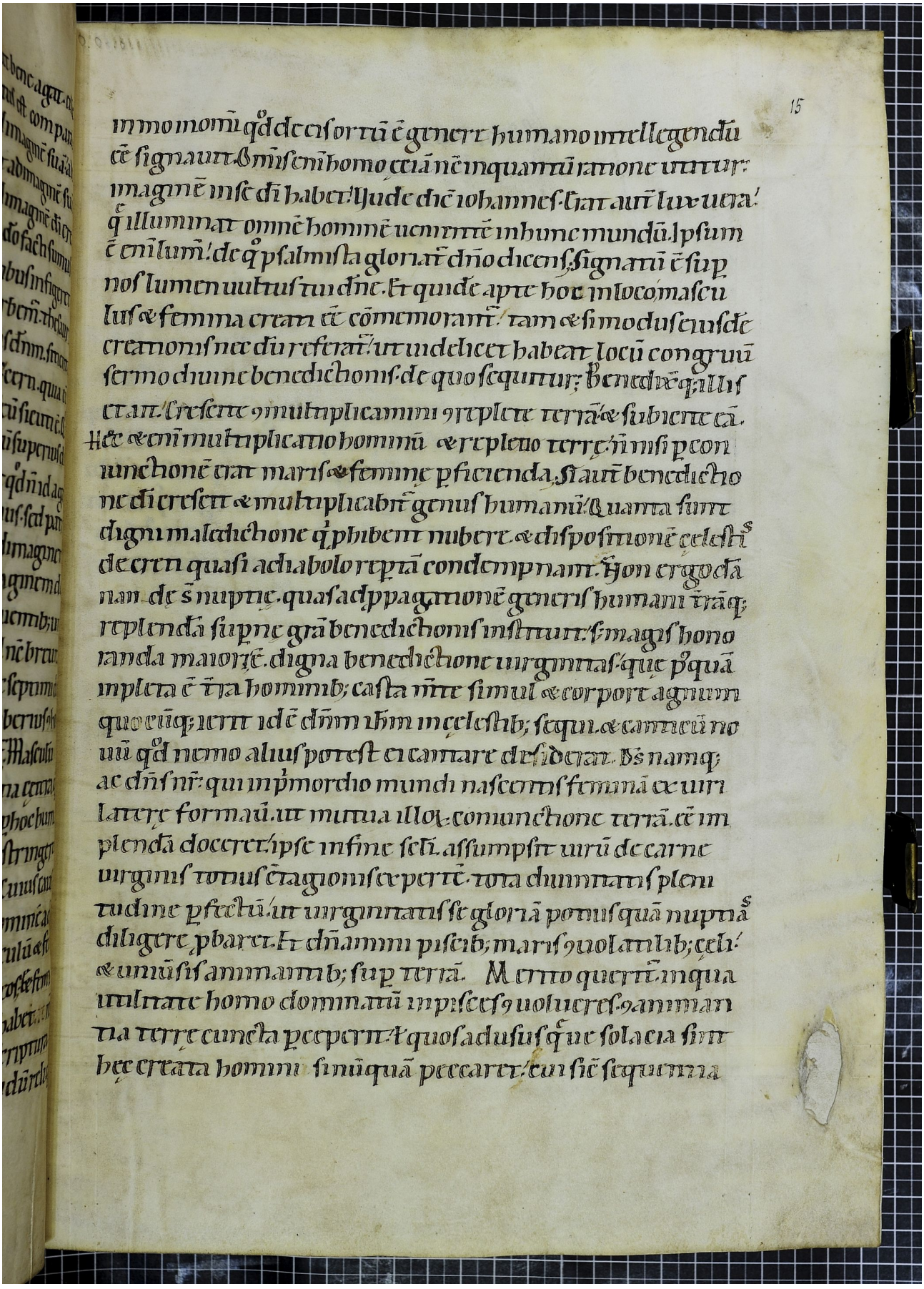

15

immo momũ qđ de cĩsortũ ẽ genere humano imelligendu
ẽ signaut ỹ mĩsẽi homo ccĩã nẽ inquamũ ratione utitur:
imaginẽ insẽ dĩ habet: Iude dic iohannes: Erat autẽ luxuera
q̃ illuminat omnẽ hominẽ uenientẽ in hunc mundũ. Ipsum
ẽ ẽi lum: de q̃ psalmista gloriat̃ dño dicens: Signatũ ẽ sup
nos lumen uultus tui dne. Et quide apte hoc in loco masculus & femina creata ẽ cõmemorat̃: tam & si modus eius de
creationis nec dũ relat̃: ut unde liceret habeat locũ congruũ
sermo diuine benedictionis de quo sequitur; benedixẽ q: illis
et ait: Crescite & multiplicamini & replete terrã & subiicite eã.
Hec & ẽi multiplicatio hominũ & repletio terre: nisi p con
iunctionẽ erat maris & femine p ficienda. Si autẽ benedictio
ne dĩ crescẽt & multiplicabũ genus humanũ. Quanta sunt
digni maledictione q̃ phibent nubere & dispositionẽ celestis
decreti quasi ad iabolo reptã condemptam. Hon ergo damnan de s nuptie. quas ad ppagationẽ generis humani trãq;
repletã supne grã benedictionis instituit: s magis honoranda maioriẽ. digna benedictione uirginitas: que p quã
impleta ẽ tra hominẽ; casta mẽte simul & corpore agnum
quocũq; iert id ẽ dñm ihm in celestib; sequẽ. & canticũ no
uũ qđ nemo alius potest ei cantare dicitur. Bs namq;
ac dñs nr: qui imp̃mordio mundi nascens femina ex uiri
latere formauit. ut mutua illoz: coniunctione terrã. ẽi im
plendã docere ipse in fine seculi. assumpsit uirũ de carne
uirginis totus ẽ agnus sine peccatõ. tota dulcedine plenitudine pfectũ. ut uirginitatis se gloriã ponens quã nuptas
diligere. pbaret. Et dñam in piscib; maris. uolatilib; celi:
& uniũsis animantib; sup terrã. Merito queritur. inqua
uulnerate homo dominatũ in pisces. uolueres. animantia terre cuncta peccatis. Et quos a dulcis q̃ue solacia sint
hec creata homini sinũ quã peccaret: cui sic sequenta